

РЕШЕНИЕ

№ 9656

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело №
20221110157206 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 07.06.2023 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в, в открито заседание
на шести юни 2023 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело №
57206/2022 год. , за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ за сумата
от 1 562,30 лв. , чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 263,29 лв. , чл. 266, ал. 1 от ЗЗД за сумата от
25,01 лв. , чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 5,05 лв.

Ищецът „Т. твърди, че за периода май 2019 г. – април 2021 г. е доставял топлинна енергия на ответника А. Д. Д., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „0 на същия адрес и по абонатен № 205809. Твърди, че за този период стойността на потребената от ответника топлинна енергия възлиза на сумата от 1 562,30 лв. , която сума не е заплатена от ответника. Твърди, че поради неплащането на сумата ответникът е в забава, като за периода от 15.09.2020 г. – 28.09.2022 г. , размера на обезщетението за забавено плащане възлизал на 263,29 лв.

Ищецът „Т. твърди още, че за периода септември 2019 г. – април 2021 г. е доставил услугата дялово разпределение на ответника А. Д. Д., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „0 на същия адрес и по абонатен № 205809. Твърди, че за този период стойността на услугата възлиза на сумата от 25,01 лв. , която сума не е заплатена от ответника. Твърди, че поради неплащането на сумата ответника е в забава, като за периода от 31.10.2019 г. – 28.09.2022 г. , размера на обезщетението за забавено плащане възлизал на 5,05 лв.

Предвид гореизложеното, моли да му бъдат присъдени сумите в размер на 1 526,30 лв. – стойността на потребената топлинна енергия за периода май 2019 г. – април 2021 г. , и в размер на 263,29 лв. – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 15.09.2020 г. – 28.09.2022 г. Ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

Моли още да му бъдат присъдени сумите в размер на 25,01 лв. – стойността на доставена услуга дялово разпределение за периода септември 2019 г. – април 2021 г. , и в размер на 5,05 лв. – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 31.10.2019 г. – 28.09.2022 г. Ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

Моли присъждане на деловодни разноски.

Ищецът е привлякъл, като подпомагаща страна „, който не оспорва предявения иск.

Ответникът оспорва изцяло предявения иск по съображения по отговор на исковата молба. Предявява възражение за изтекла погасителна давност.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа страна:

Съдът приема за установен факта, че за процесния период страните са били във валидна облигационна връзка, по която ответника е доставял на ищеца топлинна енергия по следните съображения: съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 4 от отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност, облигационната връзка – договор за продажба на топлинна енергия се създава

по силата на закона със страни – топлопреносното дружество – ищеца и собственика или ползвателя на топлоснабдения имот - ответника. Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от ЗЕ и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 2 от ЗЕЕЕ (отм.), продажбата на топлинна енергия се извършва по правилата на одобрени от съответния орган общи условия, публикувани в един централен и местен всекидневник, като не е необходимо писменото им приемане от потребителите. Тази разпоредба е специална по отношение на разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗЗД, според която договор при общи условия обвързва приемащия ги само ако ги е подписал, поради което възражението на ответника за липса на облигационна връзка, поради неподписването на общите условия на ищеца е неоснователно. Видно от приложените под л.л. №№ 24-27 от делото ОУ/2002 г. , ОУ/2005 г. и ОУ/2008 г. , за процесния период ищецът е обявил надлежно ОУ за доставка на топлинна енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 3 от ЗЕ и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 3 от ЗЕЕЕ (отм.), несъгласните с публикуваните общи условия потребители на топлинна енергия, могат да възразят по съответния ден в 30-дневен срок след публикуване на ОУ, за каквото възражение по делото няма данни. Тази възможност за възразяване от потребителите на топлинна енергия срещу съдържанието на облигационната връзка, обективизирано в ОУ и да уговорят различно съдържание, е основание съда да приеме, че облигационната връзка по продажба на топлинна енергия, дори и възникнала по силата на закона, е договорна облигационна връзка, за която се прилагат съответно правилата за договорите.

Освен изложеното до тук, за да приеме наличието на валидна облигационна връзка между страните по делото с предмет доставка от ищеца на ответника на топлинна енергия, съдът обсъжда и документите² приложени под л.л. №№ 9-14 от делото, от които е видно, че ответникът е собственик на процесния топлоснабден имот.

Видно, от приетата по делото СТЕ /л.л. №№ 150-153/, която съдът кредитира, за процесния период ответникът е ползвал топлинна енергия, като стойността ѝ възлиза на претендираните 1 562,30 лв.

Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 133-148/ ответникът не е заплатил процесни вземания.

Съдът приема за установен факта на забавата на ответника за плащане на главницата, във връзка с изчисленията по посочената ССЕ, по следните съображения: както се посочи по-горе, съдът установи наличие на валидна облигационна връзка между страните по делото с предмет доставка от ищеца на ответника на топлинна енергия за процесния период.

Съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 1, т.т. 1,2 и 3 от ЗЕ, независимо от избрания начин от потребителя на топлинна енергия за плащане на цената, то задължението е винаги за месечна вноска или изравнителна вноска. Видно от приложените под л.л. №№ 71-72 от делото ОУ/2002 г. – чл. 30, ал. 1, ОУ/2005 г. – чл. 32, ал. 1 и ОУ/2008 г. – чл. 33, ал. 1, потребителите на топлинна енергия са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В този смисъл, и съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗЗД, ответникът е изпаднал в забава по силата на цитираните разпоредби на ЗЕ и ОУ, без да е било да бъде канен от ищеца,

доколкото задълженията му са били срочни.

Съдът посочва, че изложените до тук изводи за размерите на паричните задължения на ответника, са съобразени и с поддържаното от вещото лице по СТЕ в откритото съдебно заседание от 06.06.2023 г. , че отчитането от ищеца на ползваната от ответника топлоенергия за процесния период, е съобразено с релевантната нормативна уредба и не са налице нарушения.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По исковете с правно основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ТЗ, за предадената стока купувачът дължи цена, или основанието на продавача да претендира цената е освен наличието на валидна облигационна връзка – договор за продажба, но и предаване на стоката. Както се установи в обстоятелствената част, ответникът от една страна, и ищеца от друга, са в облигационни отношения – договор за продажба на топлинна енергия, възникнала по закон, като за периода май 2019 г. – април 2021 г. ответникът не е заплатил потребена топло-енергия, цената на която, съгласно приетата по делото СТЕ, възлиза на 1 562,30 лв. – толкова, колкото се твърди в исковата молба. Съдът кредитира размера, посочен в СТЕ, защото последната, като прието по делото доказателство, установява факта на доказване по делото – ползвал ли е топлинна енергия ответника за процесния период и каква е нейната цена. Съдът не приема размера на цената, посочен от ССЕ, доколкото това заключение е изготвено по счетоводство на ищеца, а не на база на документи по изчисляване и отчитане на ползваната от ответника топлоенергия. Воденото счетоводство от ответника не може да бъде доказателство за процесното облигационно отношение във връзка с разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ТЗ, тъй като в конкретния случай не се установиха предпоставките на цитираната разпоредба, а именно – дали счетоводството е водено редовно, а така също и двете страни по облигационната връзка да са търговци. В този смисъл, искът за главницата, е изцяло основателен, като възражението за изтекла погасителна давност следва да се обсъди във връзка с претенцията по исковата молба.

По възражението на ответника за изтекла погасителна давност за претендираната главница: съгласно разпоредбата на чл. 111, б. „в” от ЗЗД, с изтичането на 3 г. се погасяват вземанията за наем, лихви и други периодични плащания. Тази специално 3-годишна давност се възприе и от тълкувателната практика на ВКС, поради което съдът приема, че искът за главницата се погасява с изтичането на 3-годишна давност. И тъй като, в конкретния случай, най-старото претендирано вземане е за периода май 2019 г. , а исковата молба е депозирана на 21.10.2022 г. , то задълженията за главница за периоди преди 21.10.2019 г. – началото на 3-годишен срок до датата на подаване на исковата молба, са погасени по давност. В този смисъл, доколкото искът за плащане на главницата е установен по своето основание, и съгласно

разпоредбата на чл. 162 от ГПК, съдът приема, че размера на непогасеното по давност задължение за плащане на главница възлиза на 1 500 лв. При определяне на този размер съдът взема предвид периода, за който иска за главницата не е погасен по давност, както и приетия размер на задължението за главницата за процесния период. Следователно, искът по чл. 327, ал. 1 от ТЗ е основателен до размера от 1 500 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, какъвто е настоящият случай, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В конкретния случай, съдът приема, по съображенията изложени в обстоятелствената част на решението, че за процесния период, за който се претендира лихва за забава, а именно - 15.09.2020 г. – 28.09.2022 г. , ответникът е в забава. Ищецът претендира лихва за забава в размер на 263,29 лв. , но по делото няма достатъчно данни за размера на лихвата. Ето защо, и на основание чл. 162 от ГПК, съдът приема, че искът в частта за лихвата е изцяло основателен. За да приеме това съдът взема предвид, както приетата по делото главница, така и периода, за който се начислява лихвата. Следователно, възражението за изтекла погасителна давност следва да се обсъди във връзка с претенцията за лихва по исковата молба.

По възражението на ответника за изтекла погасителна давност за претендираната лихва: съгласно разпоредбата на чл. 111, б. „в” от ЗЗД, с изтичането на 3 г. се погасяват вземанията за наем, лихви и други периодични плащания. И тъй като, в конкретния случай, най-старата дата, от която се претендира лихва за забава е 15.09.2020 г. , а исковата молба е депозирана на 21.10.2022 г. , то задълженията за лихва за забава за периоди преди 21.10.2019 г. – началото на 3-годишен срок до датата на подаване на исковата молба, биха били погасени по давност. В конкретния случай периодът на лихвата е по-късен и не попада в погасения от давността период, но лихвата следва да се намали съразмерно, поради частичното уважаване на иска за главницата. В този смисъл, доколкото искът за плащане на лихва за забава е установен по своето основание, и съгласно разпоредбата на чл. 162 от ГПК, съдът приема, че размера на лихвата за забава възлиза на 250 лв. При определяне на този размер съдът взема предвид периода, за който иска за лихва за забава не е погасен по давност, както и размера на задължението за главницата, който съдът прие за установен и непогасен по давност, а именно – 1 500 лв. Следователно, искът по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД е основателен до размера от 250 лв.

По исковете с правно основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

Тук следва да се посочи, че исковете са изцяло основателни - в частта за претендираното възнаграждение за доставена услуга дялово разпределение и съответно лихва за забава. Това е така, доколкото, приетата по делото СТЕ /150-153/, е изготвена на база именно извършено дялово разпределение, което е видно и от доказателствата, приложени под л.л. №№ 50-70 и 159-161 от делото. А по делото не се събраха доказателства за плащане на тези суми от

ответника. Изцяло основателен е и иска за лихвата, поради неговата акцесорност. Исковете следва да се уважат, обаче, съответно до 20 лв. за главницата и до 5 лв. за лихвата, като се приложат съответно гореизложените съображения за изтеклата погасителна давност.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноси в размер на 1 232,06 лв.

Въз основа на гореизложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ответника А. Д. Д., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „0 да заплати на ищеца „Т., на основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ, сумата от **1 500 лв.** – стойността на потребена от ответника топлинна енергия за периода 21.10.2019 г. – април 2021 г. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 21.10.2022 г. , до окончателното изплащане на сумата, като **отхвърля** иска в останалата част до пълния предявен размер от 1 562,30 лв. и за периода май 2019 г. – 21.10.2019 г.

ОСЪЖДА ответника А. Д. Д., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „0 да заплати на ищеца „Т., на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от **250 лв.** – лихва за забава на присъжданата главница от 1 500 лв. , за периода 15.09.2020 г. – 28.09.2022 г. , като **отхвърля** иска в останалата част до пълния предявен размер от 263,29 лв.

ОСЪЖДА ответника А. Д. Д., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „0 да заплати на ищеца „Т., на основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД, сумата от **20 лв.** – стойността на доставена услуга „дялово разпределение“ за периода 21.10.2019 г. – април 2021 г. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 21.10.2022 г. , до окончателното изплащане на сумата, като **отхвърля** иска в останалата част до пълния предявен размер от 25,01 лв. и за периода септември 2019 г. – 21.10.2019 г.

ОСЪЖДА ответника А. Д. Д., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „0 да заплати на ищеца „Т., на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от **5 лв.** – лихва за забава на присъжданата главница от 20 лв. , за периода 31.10.2019 г. – 28.09.2022 г. , като **отхвърля** иска в останалата част до пълния предявен размер от 5,05 лв.

ОСЪЖДА ответника А. Д. Д., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „0 да заплати на ищеца „Т., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 1 232,06 лв. деловодни разноси.

Решението е постановено при участието на подпомагаща страна на ищеца „.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____